

[Gade]

området. Tjernobyværk efter Tjernobyværk! Skal vi nu også belemre de ulande, der knap kan styre en bare middellavanceret teknologi, med a-kraft? I USA er man holdt op med at bygge a-kraftværker, fordi de ikke er økonomisk rentable, og fordi risikoen er alt for stor. Nej, vi skal i stedet for pålægge de lande, der bruger a-kraft, at løbe den totale risiko, hvis der sker et uheld. Hvis de skulle løbe den økonomiske risiko, hvis de skulle forsikre sig i et almindeligt forsikringsselskab – og det går jeg ind for – ville der ikke blive bygget ét eneste a-kraftværk. Hvor er argumentationen for, at det er lige netop det, vi skal gøre i den nuværende situation?

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensen (CD):

Som jeg sagde i mit indlæg, står vi altså ikke alene over for nogle meget store miljømæssige problemer, men også over for nogle populationsproblemer, fordi befolkningstallet stiger. Og jeg fremførte også, at vi bør forbeholde ulandene anvendelsen af kul og olie. Det er klart, jeg forudsætter ikke, at ulandene vil være i stand til at styre a-kraftværker.

Men forholdet er jo det, at Danmark er det mest CO₂-forurenende land i Europa, mens Frankrig er det mindst. Frankrig har 55 kernekraftværker, og de leverer 75 pct. af den energi, der bliver produceret i Frankrig.

Og jeg vil nok sætte et stort spørgsmålstegn ved faren og risikoen. Hvor mange er egentlig omkommet i den vestlige verden på grund af uheld med kernekraft? Jeg vil se helt bort fra forholdene i Østeuropa, for hvis vi sammenligner disse kernekraftværker med kernekraftværkerne i Vesten under ét, er det ligesom at sammenligne en Trabant med en Mercedes, og det mener jeg ikke at man kan. Alle ved, at sikkerhedssystemet i de sovjetiske atomkraftværker var meget ringe, i hvert fald de mange, der har set Samuel Rachlins udsendelser om kernekraftværkerne i Sovjet og deres sikkerhedssystemer; de lod i hvert fald meget, meget tilbage at ønske.

Så jeg tror ikke på den myte, at kernekraftværkerne som sådan er nær så farlige, som hr. Gade giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Siden vi åbenbart skal have den gamle traven om atomkraftværker frem igen, synes jeg også, det er nødvendigt, at jeg kommenterer det.

For det første synes jeg, at uanset om det drejer sig om Østlande eller ej, kan man ikke længere sige, at kernekraftværker eller atomkraftværker er ufarlige, efter at vi har haft Tjernobykatakstrofen. Jeg ved godt, at det skete i et Østland, men det ændrer jo ikke ved, at det også er gået ud over en række andre lande. Selvfølgelig er ulykkerne mest markante i det pågældende land, men det er også gået ud over en række andre lande, og der er sporet atomnedfald i lang, lang afstand fra det kernekraftværk, også i vores eget land. Det er den ene side af sagen.

Så er jeg i øvrigt enig i princippet om, at skal man endelig have nogle kernekraftværker – men det er jeg selv imod, og jeg skal senere sige hvorfor – så skal de selvfølgelig ikke placeres i ulandene, og jeg er da glad for, at CD's ordfører også præciserede, at de skal naturligvis ligge i i-landene. Men et af problemerne med atomkraftværker er jo, at de skal ligge langt væk fra alting, og det bliver altså sværere og sværere, jo mere befolkningen vokser. Så netop argumentet om, at vi skal have atomkraftværker, fordi vi bliver flere og flere mennesker, er jo helt uholdbart. Vi kan jo ikke være på Jorden og samtidig have atomkraftværkerne, hvis vi skal overholde de sikkerhedsbestemmelser, vi alle sammen er enige om.

Det andet sæt af problemer, som gør, at argumentationen ikke holder, er, at der er tale om to forskellige forureningsproblemer. Hvis der sker en katastrofe på et a-kraftværk, bliver det næsten ikke til at have med at gøre – det beviste Tjernobyj jo – i modsætning til de forureningsproblemer, vi får, alt andet lige, når vi bruger kul og andre fossile brændsler. Derfor kan tingene slet ikke sammenlignes. Men den eneste rigtige satsning er jo, at man holder op med at poste penge i atomkraftværkerne og i stedet poster penge i den vedvarende energi, det er jo sådan set det, der skal til.

Der er også et tredje sæt af problemer, som jeg synes man er nødt til at tage op. Fossile brændstoffer giver os i det mindste en fornemelse af nogle umiddelbare forureningsproblemer, hvorimod vi sender problemerne med